

[Fuglsang.]

jeg vil håbe, at det er sådan — at de gymnastiklærere og idrætsledere, som vel nok med interesse har lyttet til denne selvkritik, får ret i, at nu må der ske noget mere, at de forhold vil blive ændret, der hidtil har været, at mange gymnastiklærere har en slags hovedpine med, at i løbet af en undervisningstime på 45 minutter skal man nå omklædning, brusebad osv. og helst også have tid til en smule undervisningsgymnastik. Sådan er det på andre områder, og jeg vil jo næsten tro, det er endnu værre, når det drejer sig om svømmeundervisning, noget, som i hvert fald sommerens situationer viser vil være ganske, ganske nødvendigt.

Man bør altså efter vor mening udvide gymnastikundervisningen i skolerne, også derudfra, at netop i skolerne lægges grundlaget for meget i den senere udvikling. Netop i skolerne er der mulighed for for lærerne for så vidt at hjælpe eleverne frem til de idrætsgrene, som fysisk ligger for dem, og også mulighed for her at udaytte de udmærkede forskningsresultater, der er opnået på dette område.

Men som sagt, vi vil støtte dette forslag. Det drejer sig ikke alene om at skabe bredde, for efter vor mening hænger jo også det at fremme eliteidrætten sammen dermed. Ikke sådan at den først og fremmest skal fremmes på den måde, som vi finder lidt uheldig; ved hjælp af private reklamer, men netop at man også vil yde støtte herfra til ledere osv., skabe folk, som gennem deres eksempler kan trække stadig flere og bredere lag ind i den nyttige bevægelse, som idrætten er.

Erhard Jakobsen (CD):

Mit parti har ikke fundet det nødvendigt at nedsætte et udvalg i anledning af, at idrættens forhold skulle behandles. Vi har valgt den fremgangsmåde altid at have mindst én af vort partis fremtrædende folk på mindst én fremtrædende idrætsplads inden for Dansk Idræts-Forbund. Derved bevarer vi en helt naturlig kontakt, som er ganske god at have i den forbindelse, når man skal tale om idrættens interne forhold, hvilket jo sker i vid udstrækning her i dag.

Jeg vil stærkt anbefale, at det høje ing holder diskussionen skarpt adskilt i to afsnit. Det ene afsnit vedrører idrættens orga-

nisationer og det, de udfører. Det andet afsnit vedrører dette folketings forpligtelse over for folkesundheden.

I det omfang idrætsorganisationerne selv ønsker at gå ind i et arbejde for — ud over hvad de allerede har gjort — at fremme folkesundheden med lidt morsomt løb rundt omkring osv., nå ja, så kan man støtte det. Men det vigtigste for os er at støtte idrætten lige nøjagtig i det arbejde, den allerede laver og har lavet i årevis. Det er på den bøv, de har arbejdet indtil nu, det er den, de skal arbejde videre på, det er den, de skal have penge til, og det er den, de skal have flere penge til.

Må jeg straks sige, at jeg er parat til at støtte fremskridtspartiets forslag. Jeg tror, vi kommer til simpelt hen at gribe den sag an på den måde, at vi siger: af tipsmidlerne så og så meget til staten, det er den afgift, man skal have for at drive det, og resten til idrætten. Derefter bliver fritidsloven taget op, og dér må så alle de formål, man mener der hører hjemme i de forskellige ungdomsforeninger, ind under.

I dag er tipsloven en stor rodebutik, hvor man putter det, man ikke rigtig synes man kan være bekendt officielt at give tilskud til, ind i tipsloven et eller andet sted. Jeg har prøvet at se ned over listen. Det er rigtigt nok en broget forsamling af tilskud, der gives dér. Jeg tror, fremskridtspartiet er inde på den rigtige linje. Mit parti vil gerne støtte den tankegang, der ligger bagved. Men jeg vil straks sige, at det naturligvis ikke betyder, at én eneste af de store ungdomsorganisationer, der laver et lige så for-tjenstfuldt arbejde som idrætten, på nogen måde skal skubbes ud. Vi skal bare officielt vedgå vor forpligtelse over for ungdomsarbejdet, og de skal stå der med de beløb, som vi med stolthed vil bevilge dem. De skal ikke puttes ind et eller andet sted, sådan mere eller mindre sløret. Men hold idrætten væk fra de store sociale opgaver osv. Idrætten skal bare være det, den er. Den har været ganske udmærket.

Og her kan jeg godt lide at sige et par ord til nogle af folketalerne om konkurrenceidrætten og eliteidrætten osv. Må vi blive fri for alt det i den forbindelse! Det er ikke folketingets sag. Det kan man gøre, når man diskuterer folkesundheden og alt det dér. Vores støtte til dansk idræt skal være uden